

Arrest

nr. 66 686 van 16 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 15 juli 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Roma afkomstig uit Belgrado te zijn en de Servische nationaliteit te bezitten. Sinds 2008 werkte u in een fabriek van Coca-Cola in Belgrado. Begin 2010 werd er een zekere (S.M.), een skinhead, aangenomen. Deze begon u uit te schelden en te vernederen omdat u – ondanks uw origine – beter werk had. U bent dit enkele malen gaan melden bij uw overste, die vervolgens (S.M.) onder dreiging van ontslag aanmaande om zich te gedragen. Op 7 februari 2010 bereikte de spanning tussen u en (M.) een hoogtepunt. Nadat hij u opnieuw had bedreigd greep hij een fles die hij brak om u ermee te steken. U nam de fles af en duwde hem op de grond. Hierop werd hij ontslagen. Toen u later die dag naar huis ging werd u aangevallen door een aantal personen. Hierop bleef u drie dagen binnen.

Omdat de pijn in uw buik te erg werd bent u naar het ziekenhuis gegaan, waar u geopereerd werd. Sindsdien heeft u eveneens te kampen met psychische problemen. Na 20 dagen werd u ontslagen uit het ziekenhuis. Omdat u hoorde dat de vrienden van (S.M.) u zochten – u hoorde hen roepen in de wijk – zou u twee dagen na uw ontslag uit het ziekenhuis samen met uw vrouw en kinderen naar uw schoonouders zijn gegaan. Via uw vader en broer, die af en toe naar uw huis gingen om te kijken of er nog iets gebeurde, vernam u dat nog steeds naar u werd gezocht in de wijk. U heeft daarop de politie gebeld die u zei (S.M.) te kennen. De politie beloofde ervoor te zorgen dat hij u niet meer zou lastigvallen. U denkt dat (S.M.) hierop werd gearresteerd omdat in de wijk van uw woning weer bedreigingen ten aanzien van u werden geuit. Er werd geroepen dat ze u zouden doden omdat hun vriend in de gevangenis zat. U contacteerde opnieuw de politie die vervolgens verschillende keren kwam patrouilleren in de wijk. U vertelde uw verhaal aan uw neef, die in Duitsland woont en u na een reis naar Griekenland in Belgrado bezocht. Hij overtuigde u om met hem mee naar Duitsland te gaan en daar te verblijven tot de situatie gekalmeerd was. Uw vrouw en kinderen bleven in de tussentijd bij uw schoonvader in Servië. Na ongeveer drie maanden keerde u terug naar Servië. Samen met uw vrouw en kinderen ging u opnieuw naar uw eigen huis. U werkte met uw vader en broer in de bouwsector. Vier maanden na uw terugkeer uit Duitsland kwam u (S.M.) toevallig tegen. Hij begon u uit te schelden en duwde u op de grond. U verweerde zich waarop hij u nog meer beledigingen naar het hoofd slingerde. Op aandringen van zijn vriendin ging hij weg. U ging niet naar de politie maar besloot Servië te verlaten. Op 28 november 2010 vertrok u richting Duitsland, waar u drie weken bij uw neef in Duitsland verbleef. Vervolgens kwam u naar België, waar u op 17 december 2010 asiel vroeg.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een Servisch paspoort, een Servisch nationaliteitsbewijs, een Servische geboorteakte, een Servisch rijbewijs, een werkboekje uit Servië dd. 26 mei 2003, een werkkaart uit Servië, een ontslagbrief van Adecco, dd. 9 april 2010, een ontslagbrief van het ziekenhuis in Belgrado dd. 2 maart 2010, een medisch attest van psychiater in Servië dd. 6 maart 2010, medische documenten inzake de behandeling van uw psychische problemen in België en een aantal internetartikelen over de algemene situatie van Roma in Servië.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen het niveau van het privaatrecht niet overstijgen. U verklaarde immers Servië te hebben verlaten vanwege een geschil met een skinhead, (S.M.) en zijn vrienden, die u omwille van uw origine en uit wraak zouden hebben beledigd, bedreigd en geslagen. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met deze privépersonen geen en/of geen afdoende beroep kon – of bij een eventuele herhaling van problemen met deze personen in geval van een terugkeer naar Servië - kan doen op de hulp van en/of de bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten. Zo blijkt uit uw verklaringen duidelijk dat de Servische autoriteiten effectief hebben opgetreden n.a.v. de door u aangehaalde feiten. De politie kwam langs nadat u haar inlichtte over het incident op 7 februari 2010 en beloofde u stappen tegen (M.) te ondernemen (CGVS, p.12). De politie zou hem volgens u zelfs gearresteerd hebben (CGVS, p.12). Ook nadat u de politie op de hoogte stelde van het feit dat de vrienden van (S.M.) langskwamen in de wijk om u te bedreigen ondernam deze actie door middel van wijkpatrouilles (CGVS, p.12). Er kan geenszins worden besloten tot een gebrek aan/onwil tot bescherming vanwege uw nationale autoriteiten. Uw besluit om na het laatste incident onmiddellijk het land te verlaten in plaats van de politie te verwittigen kon u niet verantwoorden. In dit verband stelde u immers dat (S.M.) bevriend zou zijn met de politie en dat u daarom niet nogmaals aangifte kon doen. Deze bewering kon u echter op geen enkele manier ondersteunen, en valt bovendien niet te rijmen met de diverse door u eerder vermeldde ondernomen acties van de politie tegen (S.M.).

Volledigheidshalve kan nog worden verwezen naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiserdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het

optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficiërs, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Tot slot heeft u niet aangetoond dat u, om verdere problemen met (S.M.) te vermijden, uw leven niet in een ander deel van Servië zou kunnen voortzetten. Zo werd u in de periode dat u met uw gezin bij uw schoonvader woonde nooit benaderd door hem of zijn vrienden (CGVS, p.11 - 12). Bovendien zei u zelf dat hij u niet zou komen zoeken indien u ergens anders in Servië zou gaan wonen (CGVS, p.14).

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw paspoort, identiteitskaart, geboorteakte, nationaliteitsbewijs, rijbewijs, uw werkboekje, uw werkkaart en ontslagbrief van Adecco hebben betrekking op uw identiteit en professionele bezigheden, die niet worden betwist. De ontslagbrief van het ziekenhuis van Zemun bevestigt dat u werd opgenomen in het ziekenhuis en er gedurende een twintigtal dagen voor een aantal door u opgelopen fysieke letsels werd behandeld. In het attest wordt echter niets vermeld over de juiste oorzaak van deze letsels. De overige door u voorgelegde medische documenten hebben betrekking op de behandeling van een aantal psychische problemen waarmee u te kampen heeft. Ook deze attesten geven geen uitsluitend omtrent de precieze oorzaak van uw problemen. De internetartikelen betreffen de algemene situatie van Roma in Servië. Zij bevatten echter geen enkele informatie over uw persoonlijke situatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Roma afkomstig uit Belgrado te zijn en de Servische nationaliteit te bezitten. Sinds 2008 werkte uw man in een fabriek van Coca-Cola in Belgrado. Begin 2010 werd er een zekere (S.M.), een skinhead, aangenomen. Deze begon uw man uit te schelden en te vernederen omdat hij – ondanks zijn origine – beter werk had. Hij is dit enkele malen gaan melden bij zijn overste, die vervolgens (S.M.) onder dreiging van ontslag aanmaande om zich te gedragen. Op 7 februari 2010 bereikte de spanning tussen uw man en (M.) een hoogtepunt. Nadat hij uw man opnieuw had bedreigd greep (M.) een fles die hij brak om hem ermee te steken. Uw man nam de fles af en duwde hem op de grond. Hierop werd (S.M.) ontslagen. Toen uw man later die dag naar huis ging werd hij aangevallen door een aantal personen. Hierop bleef hij drie dagen binnen. Omdat de pijn in zijn buik te erg werd is hij naar het ziekenhuis gegaan, waar hij geopereerd werd. Sindsdien heeft hij eveneens te kampen met psychische problemen. Na 20 dagen werd hij ontslagen uit het ziekenhuis. Omdat hij hoorde dat de vrienden van (S.M.) hem zochten – hij hoorde hen roepen in de wijk – zou hij twee dagen na zijn ontslag met u en uw kinderen naar uw ouders zijn gegaan. Via uw schoonvader en schoonbroer, die af en toe naar uw huis gingen om te kijken of er nog iets gebeurde, vernam u dat nog steeds naar uw man werd gezocht in de wijk. Uw man heeft daarop de politie gebeld die vervolgens zei (S.M.) te kennen. De politie beloofde ervoor te zorgen dat hij uw man niet meer zou lastigvallen. U en uw man denken dat (S.M.) hierop werd gearresteerd omdat in de wijk van uw woning weer bedreigingen ten aanzien van uw man werden geuit. Er werd geroepen dat ze hem zouden doden omdat hun vriend in de gevangenis zat. Uw man contacteerde opnieuw de politie die vervolgens verschillende keren kwam patrouilleren in de wijk. Hij vertelde zijn verhaal aan zijn neef, die in Duitsland woont en jullie na een reis naar Griekenland bezocht. Hij overtuigde uw man om met hem mee naar Duitsland te gaan en daar te verblijven tot de situatie gekalmeerd was. U en uw kinderen bleven in de tussentijd bij uw vader in Servië. Na ongeveer drie maanden keerde uw man terug naar Servië. Samen met u en uw kinderen ging hij opnieuw naar jullie eigen huis. Hij werkte met uw schoonvader en schoonbroer in de bouwsector. Vier maanden na uw terugkeer uit Duitsland kwam hij (S.M.) toevallig tegen. Deze begon hem uit te schelden en duwde hem op de grond. Uw man verweerde zich waarop hij nog meer werd beledigd. Op aandringen van zijn vriendin ging (S.M.) weg. Uw man ging niet naar de politie maar besloot Servië te verlaten. Op 28

november 2010 vertrok u richting Duitsland, waar u drie weken bij uw neef in Duitsland verbleef. Vervolgens kwam u naar België, waar u op 17 december 2010 asiel vroeg.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een Servische identiteitskaart afgegeven op 19 februari 2004; een Servisch paspoort afgegeven op 6 maart 2010; Servisch paspoorten van uw kinderen, afgegeven op 2 maart 2010; een Servische geboorteakte dd. 1 maart 2010; Servische geboorteakten van uw kinderen, afgegeven op 1 maart 2010; een Servisch nationaliteitsbewijs dd. 1 maart 2010 en Servische nationaliteitsbewijzen van uw kinderen afgegeven op 1 maart 2010.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag volledig steunt op de motieven die door uw echtgenoot, (S.B.), ter zake werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

“Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen het niveau van het privaatrecht niet overstijgen. U verklaarde immers Servië te hebben verlaten vanwege een geschil met een skinhead, (S.M.) en zijn vrienden, die u omwille van uw origine en uit wraak zouden hebben beledigd, bedreigd en geslagen. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met deze privépersonen geen en/of geen afdoende beroep kon – of bij een eventuele herhaling van problemen met deze personen in geval van een terugkeer naar Servië - kan doen op de hulp van en/of de bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten. Zo blijkt uit uw verklaringen duidelijk dat de Servische autoriteiten effectief hebben opgetreden n.a.v. de door u aangehaalde feiten. De politie kwam langs nadat u haar inlichtte over het incident op 7 februari 2010 en beloofde u stappen tegen (M.) te ondernemen (CGVS, p.12). De politie zou hem volgens u zelfs gearresteerd hebben (CGVS, p.12). Ook nadat u de politie op de hoogte stelde van het feit dat de vrienden van (S.M.) langskwamen in de wijk om u te bedreigen ondernam deze actie door middel van wijkpatrouilles (CGVS, p.12). Er kan geenszins worden besloten tot een gebrek aan/onwil tot bescherming vanwege uw nationale autoriteiten. Uw besluit om na het laatste incident onmiddellijk het land te verlaten in plaats van de politie te verwittigen kon u niet verantwoorden. In dit verband stelde u immers dat (S.M.) bevriend zou zijn met de politie en dat u daarom niet nogmaals aangifte kon doen. Deze bewering kon u echter op geen enkele manier ondersteunen, en valt bovendien niet te rijmen met de diverse door u eerder vermelde ondernomen acties van de politie tegen (S.M.).

Volledigheidshalve kan nog worden verwezen naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de “Sector for Internal Control of the Police” opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficiërs, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Tot slot heeft u niet aangetoond dat u, om verdere problemen met (S.M.) te vermijden, uw leven niet in een ander deel van Servië zou kunnen voortzetten. Zo werd u in de periode dat u met uw gezin bij uw schoonvader woonde nooit benaderd door hem of zijn vrienden (CGVS, p.11 - 12). Bovendien zei u zelf dat hij u niet zou komen zoeken indien u ergens anders in Servië zou gaan wonen (CGVS, p.14).

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw paspoort, identiteitskaart, geboorteakte, nationaliteitsbewijs, rijbewijs, uw werkboekje, uw werkkaart en ontslagbrief van Adecco hebben betrekking op uw identiteit en professionele bezigheden, die niet worden betwist. De ontslagbrief van het ziekenhuis van Zemun bevestigt dat u werd opgenomen in het ziekenhuis en er gedurende een twintigtal dagen voor een aantal door u opgelopen fysieke letsels werd behandeld. In het attest wordt echter niets vermeld over de juiste oorzaak van deze letsels. De overige door u voorgelegde medische documenten hebben betrekking op de behandeling van een aantal psychische problemen waarmee u te kampen heeft. Ook deze attesten geven geen uitsluitel omtrent de precieze oorzaak van uw problemen. De internetartikelen betreffen de algemene situatie van Roma in Servië. Zij bevatten echter geen enkele informatie over uw persoonlijke situatie."

Uit wat voorafgaat kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw neergelegde documenten hebben betrekking op uw identiteit en die van uw kinderen die niet wordt betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen betogen nopens de problemen die verzoeker kende met de skinheads dat deze door de commissaris-generaal niet worden betwist. Deze problemen vormen een uitloper en bevestiging van de systematische discriminatie ten aanzien van Roma in Servië. Verzoekende partijen verwijzen naar het bij het verzoekschrift gevoegde artikel van B. Babic en stellen dat Roma in Servië op regelmatige basis slachtoffer zijn van etnisch en racistisch geïnspireerd geweld. Verzoekende partijen betwisten niet dat hun problemen zich voornamelijk in de privaatrechtelijke context situeren en dat er geen vervolging van de overheid uitgaat doch dit sluit de toekenning van de subsidiaire bescherming niet uit.

Nopens de motivering inzake de beschermingsmogelijkheden in Servië erkent verzoeker dat hij beroep deed op de bescherming van de autoriteiten en dat er *prima facie* geen onwil was om hem te helpen. Dit betekent echter niet dat de politie afdoende en adequate bescherming kan bieden. Enerzijds heeft de Servische politie nog een onaanvaardbaar niveau en anderzijds kan zij niet voortdurend bescherming bieden. De bestreden beslissing bevestigt dat er nog hervormingen nodig zijn bij de Servische politie. De loutere stelling dat deze op heden beter functioneert betekent niet dat zij adequate bescherming biedt. Ook dat er klachtenmechanismen bestaan om wangedrag van agenten te bestrijden betekent niet dat er adequate bescherming is. Integendeel, dit bevestigt het bestaan van problemen. Zelfs indien de politie in Belgrado naar behoren zou functioneren, *quod non*, dan nog volstaan het bestaan van de politiediensten en de mogelijkheid om klacht in te dienen niet om te spreken van een effectieve bescherming. Bij daden van agressie komt bescherming te laat. De Servische politie kan verzoeker niet altijd beschermen. Hij blijft blootgesteld aan mogelijke daden van agressie van skinheads. De mogelijkheid om *a posteriori* klacht neer te leggen is geen afdoende bescherming.

Verzoekende partijen ontkennen dat zij elders in Servië kunnen gaan wonen. Hun verblijf bij verzoeksters vader was slechts tijdelijke noodopvang. De ruimte was te klein om hen blijvend te huisvesten. Verzoeker verloor zijn werk bij Coca Cola. Thans beschikt hij niet over een eigen inkomen. Verzoekster draagt voltijds zorg voor de kinderen zodat zij evenmin enig inkomen heeft. Het is voor verzoekende partijen dus onmogelijk elders een woning te betrekken bij gebrek aan voldoende financiële middelen.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-

Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster blijkt dat zij zich ter ondersteuning van haar asielaanvraag volledig baseert op dezelfde feiten als degene die door verzoeker worden aangevoerd. Verzoekende partijen bevestigen dit uitdrukkelijk in punt 2.2.2. van onderhavig verzoekschrift.

Dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoekende partijen blijkens de stukken in het dossier, alvorens naar België te reizen, drie weken verbleven in Duitsland doch aldaar geen asiel aanvroegen, hetgeen afbreuk doet aan de ernst van hun voorgehouden vrees voor vervolging (administratief dossier verzoeker, stuk 4, p.2; stuk 8, p.8; administratief dossier verzoekster, stuk 4, p.5). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat, indien verzoekende partijen een ernstige en gegronde vrees voor vervolging koesterden, zij onmiddellijk bij of kort na hun aankomst in Duitsland asiel hadden aangevraagd.

Waar verzoekende partijen betogen dat Roma in Servië op systematische wijze worden gediscrimineerd en op regelmatige basis slachtoffer worden van etnisch en racistisch geïnspireerd geweld, dient te worden opgemerkt dat het artikel dat zij ter staving hiervan aanhalen, dat op zeer algemene wijze stelt dat Roma kwetsbaar zijn voor aanvallen vanwege extremisten en in dit kader verwijst naar één incident in 1997 en één incident in 2001 (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3), geenszins opweegt tegen de omstandige en gedetailleerde informatie in het dossier aangaande de situatie van Roma in Servië (administratief dossier verzoeker, stuk 19: landeninformatie; administratief dossier verzoekster, stuk 18: landeninformatie). Uit deze informatie blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid jegens de Roma-minderheid en dat haar actuele beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet en wetgeving verbieden discriminatie op grond van etnie en Servië werkte bijzondere wetgeving uit ter bescherming van de rechten en vrijheden van minderheden. De Servische autoriteiten erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma en trachten, hierin bijgestaan door de internationale gemeenschap en talrijke ngo's, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. De in de landeninformatie opgesomde maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in Servië. De algemene situatie voor Roma geeft dus op zich geen aanleiding tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de concrete problemen die verzoekende partijen verklaren te hebben ondervonden of eventuele andere problemen, dient te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal op basis van de in de bestreden beslissingen aangehaalde verklaringen en de uitgebreide informatie in het dossier (*ibid.*) met recht motiveert dat verzoekende partijen geenszins aannemelijk maken dat zij zich niet zouden kunnen beroepen op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten. Verzoekende partijen beperken zich inzake de omstandige motivering dienaangaande tot het opwerpen van een aantal blote beweringen en tot de loutere ontkenning dat zij in Servië afdoende bescherming kunnen bekomen vanwege de Servische politie. Hun beweringen ter zake worden echter manifest tegengesproken door de verklaringen zoals aangehaald in de bestreden beslissingen en waaruit blijkt dat de Servische politie wel degelijk en effectief heeft opgetreden naar aanleiding van de door verzoekende partijen aangevoerde feiten daar waar deze beloofde stappen te zullen ondernemen tegen de agressor van verzoeker, deze daarenboven arresteerde en opsloot en, nadat zij op de hoogte werd gesteld van de bedreigingen door de vrienden van M. ingevolge diens gevangenschap, opnieuw actie ondernam door middel van wijkpatrouilles. Bijgevolg kan geenszins worden besloten tot een gebrek aan of onwil tot bescherming vanwege de Servische autoriteiten.

Verzoekende partijen lieten, hoewel de politie in het verleden de gevraagde bescherming bood, toch na om naar aanleiding van hun vernieuwde problemen met M. nogmaals aangifte te doen. De commissaris-generaal stelt in dit kader terecht vast dat verzoeker de keuze om na het laatste incident het land

onmiddellijk te verlaten in plaats van de politie te verwittigen niet kon verantwoorden. Aldus is de houding van verzoekende partijen geenszins afdoende om het ontbreken van beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst aan te tonen. Verzoekende partijen brengen bovendien niet het minste begin van informatie bij ter weerlegging van de omstandige en gedetailleerde informatie in het administratief dossier. Uit deze informatie blijkt dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma, zoals tevens duidelijk blijkt uit het asielrelaas van verzoekende partijen, daadwerkelijk worden vervolgd door de Servische politie, dat de Servische politie anno 2011 beter functioneert en dat de Servische autoriteiten en politie voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen garanderen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Bijgevolg dient te worden besloten dat de in Servië aanwezige autoriteiten redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen in de zin van artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet en dient te worden aangenomen dat verzoekende partijen bescherming genieten in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal stelt voorts terecht vast dat verzoekende partijen, gelet op de verklaringen van verzoeker en om aan eventuele verdere problemen met M. te ontkomen, zich elders in Servië zouden kunnen vestigen. Daar waar zij in onderhavig verzoekschrift laten uitschijnen dat zij hiertoe niet over de nodige financiële middelen beschikken dient te worden opgemerkt dat deze uitleg niet kan worden aangenomen. Vooreerst gaf verzoeker dit niet op als reden wanneer hem bij het CGVS werd gevraagd waarom hij niet elders in Servië kon verblijven. Verzoeker stelde in dit kader slechts: *“Ik denk niet dat ze mij elders zullen komen zoeken, maar ik kon toch niet met angst daar blijven leven dat ze met toch nog op een dag zouden kunnen vinden een dan nog welk huis, in Servië is er geen plaats meer”* (administratief dossier verzoeker, stuk 8, p.14). Verder bleek verzoeker in het verleden in staat verscheidene beroepsactiviteiten uit te oefenen en in hun levensonderhoud te voorzien, zelfs nadat hij werd ontslagen en na een aantal maanden in Duitsland te hebben verbleven terugkeerde naar Servië (*ibid.*, p.4-5, 12). Voorts was verzoekster in het verleden in staat een job te bemachtigen (administratief dossier verzoekster, stuk 4, p.4). Aldus kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekende partijen over de nodige zelfredzaamheid beschikken teneinde zich elders in Servië te kunnen vestigen. Bovendien blijkt uit de stukken van het dossier dat zij beide beschikken over familie in Servië zodat zij in geval van eventuele financiële moeilijkheden op hun familiaal netwerk zouden kunnen terugvallen (administratief dossier verzoeker, stuk 8, p.3; stuk 16, nr.13, 30; administratief dossier verzoekster, stuk 4, p.4; stuk 15, nr.12). Rekening houdende met de algemene omstandigheden in Servië en met de persoonlijke omstandigheden van verzoekende partijen, kan aldus redelijkerwijs van hen worden verwacht dat zij overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet elders in Servië blijven om zich te onttrekken aan hun voorgehouden problemen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

2.2.2. Verzoekende partijen beroepen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan degene aan de grondslag van hun asielrelaas. Gelet op de sub 2.2.1. gedane vaststellingen dienaangaande tonen zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS